

AANGETEKEND

Ministerie van Volksgezondheid Welzijn en Sport
T.a.v. Viceminister-president H.M. De Jonge
Parnassusplein 5,
2511VX Den Haag

Datum

21 februari 2020

Ons kenmerk

AMS-CBB-210220-001

Betreft / Onderwerp

Doorkiesnummer

088-3682433

Email contactpersoon

maaike.vanderaar@fnv.nl

Bijlage(n)

-,-

Geachte heer De Jonge,

In november 2019 heeft u aangekondigd dat u voornemens bent in te willen grijpen in de wijze waarop de jeugdzorg is georganiseerd. U heeft aangegeven uw plannen in maart in een kamerbrief openbaar te maken. Wij doen u in deze brief nogmaals onze visie en werkplan toekomen, zodat u deze kunt betrekken bij uw plannen. Deze zijn samen met onze leden die werken in de verschillende functies binnen de jeugdhulp en jeugdbescherming, tot stand gekomen.

De discussies en strijd die wij in de afgelopen jaren met u hebben gevoerd ten behoeve van een betere jeugdzorg hebben langzaamaan geleid tot meer samenwerking tussen u en jeugdzorgwerkers die verenigd zijn in FNV. Dit waarderen wij uiteraard. Desondanks blijven er felle punten van discussie bestaan. Deze komen voort uit het feit dat de verbeteringen die moeten worden doorgevoerd te lang op zich laten wachten of überhaupt pas na veel strijd (energie) worden opgepakt. Maar erger is dat jeugdzorgwerkers nog steeds weinig wezenlijke verbeteringen merken. Zij ervaren nog steeds te weinig ruimte om hun vak verantwoord uit te voeren en het verzuim en verloop is groeiend en blijft het hoogst van alle zorgsectoren. Dit baart ons grote zorgen. Jeugdzorgwerkers hebben een grote maatschappelijke waarde. De negatieve effecten van het gekozen beleid op deze waarde en op de jeugdzorgwerkers zelf zijn enorm.

Hoewel de FNV veel tijd en aandacht heeft besteed aan het positioneren van jeugdzorgwerkers werd hun stem lange tijd niet gehoord. Zij zijn te lang geen serieuze gesprekspartners geweest in beleid en besluit. Doordat jeugdzorgwerkers hier meerdere malen krachtige signalen voor hebben afgegeven, constateren wij dat zij voorzichtig hun positie aan het veroveren zijn. Maar helaas is de centrale rol voor jeugdzorgwerkers nog zeker geen gelopen race. Jeugdzorgwerkers worden niet of minimaal betrokken bij wezenlijk inhoudelijke vraagstukken, zoals de afbakening van jeugdzorg of de 24 uren-sessie. Bovendien zijn zij in het stelsel nog volkomen afhankelijk georganiseerd.

Beleid wordt top-down besloten en uitgevoerd. Organisatiebelangen en gemeentebelangen vieren hoogtij. Jeugdzorgwerkers zitten klem en worden onvoldoende in staat gesteld hun verantwoordelijkheid, zorgen voor jeugdigen, vorm te geven en te organiseren.

Om werkelijk en structureel tot een centrale rol voor professional te komen, zullen rigoureuze keuzes moeten worden gemaakt in de organisatie van de jeugdzorg. Deze keuzes hebben betrekking op het stelsel en het principe van marktwerking. De manier waarop jeugdzorg is georganiseerd, zou onzes inziens de smeerolie van het radarsysteem moeten zijn. En vormen de randvoorwaarden voor een werkend stelsel.

Deze rigoureuze ingrepen zijn echter niet van vandaag op morgen gerealiseerd. En wij leven in de huidige realiteit van vandaag met de huidige politieke keuzes. Daarmee realiseren wij ons dat jeugdzorgwerkers, ondanks de toenemende complexiteit, ook nu in staat moeten worden gesteld om hun vak verantwoord, tegen passende arbeidsvoorwaarden moeten kunnen uitvoeren.

De optelsom van bovenstaande heeft ertoe geleid dat wij met onze leden een korte en een lange termijnvisie hebben ontwikkeld en de daarbij nodige stappen. Deze visie komt voort uit het perspectief van medewerkers. Hiermee geven zij aan wat noodzakelijk is om hun vak verantwoord en prettig, tegen passende arbeidsvoorwaarden uit te kunnen oefenen, ten behoeve van kwetsbare jeugdigen.

Wij zullen hieronder eerst onze kortetermijnvisie toelichten, en vervolgens onze visie voor de lange termijn (deel 1). Daarna informeren wij u ook over ons werkplan ten aanzien van de arbeidsmarkttafel, de schrapessies en de cao (deel 2).

Deel 1

Korte termijn stelsel en budgetingrepen

Tekorten

Het is u bekend dat de budgetten voor de jeugdzorg ondanks de stijgende vraag alleen maar zijn afgenomen. Gemeenten buitelen over elkaar heen om nieuwe bezuinigingen aan te kondigen en jeugdzorgorganisaties lijden verlies en vallen zelfs om. Die druk komt dan bij de jeugdzorgwerkers, kinderen en de gezinnen te liggen. Het moge duidelijk zijn dat de door u in 2019 toegekende incidentele verhoging van de gemeentelijke budgetten, niet voldoende is. Het vullen van tekorten is niet de enige oplossing voor de crisis in de jeugdzorg. Het in stand houden van de tekorten is echter wel onderdeel van het probleem. Wij roepen u dus op om tot een structurele verhoging van het jeugdzorgbudget over te gaan, die de bezuinigingen tenietdoet en evenredig is aan de stijgende vraag.

Wijze van inkopen

Allereerst ontkomen we er niet aan om gespecialiseerde zorg landelijk te regelen. Met andere woorden: landelijk doen, wat landelijk moet. Verder vinden we dat aanbesteden uit den boze is, omdat de focus moet liggen op samenwerking en marktwerking de samenwerking juist beperkt. Voor zover nog wel sprake is van selectiecriteria zullen effectieve voorwaarden moeten worden gesteld aan de kwaliteit van zorg en welzijn en de zekerheid voor het personeel. De gunning moet aldus plaatsvinden op basis van een transparante kwaliteitsmeetlat die wordt ontwikkeld door of met behulp van jeugdzorgwerkers. Bijvoorbeeld op basis van de WMO-prestatieladder, aantoonbare afspraken en in ieder geval met hantering van de juiste cao. Nieuwe aanbieders

kunnen alleen toetreden als zij voldoen aan de normen van deze kwaliteitsmeetlat. Bovendien moet op basis van een jaarlijkse kwaliteitsevaluatie beoordeeld worden of de financiering kan worden voortgezet.

Daarnaast moeten organisaties een faire prijs en meerjarige zekerheid krijgen. Alleen dan kunnen de taken naar behoren worden uitgevoerd, kan worden geïnnoveerd en blijft de kwaliteit overeind. Hiervoor is een kostprijsonderzoek nodig voor de sector jeugdhulp, waardoor de kostprijs per hulpvorm wordt bepaald, standaardtarieven kunnen worden vastgesteld en een verbod kan worden opgelegd om in te kopen onder die kostprijs. Zo nodig zou u als minister moeten ingrijpen in de beleidsvrijheid van gemeenten.

Aanbieders leggen verantwoording af over de kwaliteit van zorg, het volume en de kosten die ze maken. Dat gebeurt op basis van vertrouwen vooraf. Binnen organisaties zorgt vertrouwen in medewerkers voor betere zorg en minder kosten.

Oormerken budget

Zolang de jeugdzorg binnen het lokale domein blijft, is het tevens heel belangrijk dat cliënten en medewerkers meer zekerheid krijgen dat het geld bestemd voor jeugdzorg ook aan jeugdzorg wordt besteed. Daarom willen we dat het jeugdzorggeld geoormerkt wordt.

Verantwoordingsdrang

De administratieve lasten zijn sinds de decentralisatie fors gestegen. Beperking daarvan leidt tot meer tijd voor de zorg en minder werkdruk voor de professional. Deze lasten kunnen beperkt worden door een verbod op tijdschrijven en standaardisering van de verantwoording. Een controle op output kan plaatsvinden op basis van inhoud en een kwaliteitsmeetlat.

Meer ruimte voor jeugdzorgwerkers

Eén van de doelstellingen van de Jeugdwet is meer ruimte voor jeugdzorgwerkers. Jeugdzorgwerkers in de jeugdzorg zijn continu bezig met het versterken van hun deskundigheid en de positie van hun beroep. De FVN vindt daarom dat jeugdzorgwerkers onafhankelijk moeten kunnen werken in een werksituatie waarin ze eigen beslissingen kunnen nemen. We vinden inbesteden door gemeenten een no-go, omdat gemeenten namelijk in dat geval op de stoel van de aanbieder zitten en hun eigen werk moeten controleren. Dat kan dus ten koste gaan van de kwaliteit van de dienstverlening en brengt in voorkomende gevallen ethische dilemma's met zich mee. De jeugdzorgwerker zal zijn professionele afwegingen in deze gevallen altijd afwegen tegen zijn belangen als werknemer. Deze posities zijn volgens FNV principieel onverenigbaar, en werken alleen op basis van persoonlijke relatie. Deze basis is te wankel en bevat onaanvaardbare risico's voor jeugdzorgwerkers en cliënten.

Meer samenwerking en minder marktwerking

Door de toegenomen complexiteit is er behoefte aan meer samenwerking en minder marktwerking, omdat samenwerking leidt tot goede zorg en marktwerking leidt tot concurrentie op arbeidskosten en minder samenwerking. Dat betekent zicht en sturing op transparant meetbare kwaliteit en niet op prijs. De huidige praktijk is dat inkoop door gemeenten vaak plaats vindt via de zgn. 'Open House methode' waarbij op basis van een aantal standaard eisen en voorwaarden iedere aanbieder zorg mag leveren. Dat biedt voordelen, zoals keuzevrijheid voor cliënten die ondersteuning uit de Jeugdwet krijgen en ruimte voor meer aanbieders. Bij gemeenten die zijn overgegaan naar een Open House-methode is sprake van forse toename in het aantal gecontracteerde aanbieders. Wij denken dat het minder efficiënt is om zorg, mensen

en middelen te verdelen onder (te) veel aanbieders die elk eigen overheadkosten maken. Daarnaast wordt het met zoveel aanbieders lastiger te sturen op kwaliteit.

Bovendien is meer keuze niet per definitie beter. Een cliënt moet voor het maken van een goede keuze wel de kennis en vaardigheden hebben. En als de opties te ingewikkeld zijn of het risico van een verkeerde keuze te groot is, schiet de keuzevrijheid zijn doel voorbij. Keuzevrijheid is essentieel, maar op basis van een beperkt aantal alternatieven, die duidelijk verschillen. De hiermee uit de pan gerezen kosten in aanmerking nemende is het goed om na te denken over alternatieven en welke diensten wel en niet ten laste van het jeugdzorgbudget moeten komen.

De toekomstvisie jeugdzorgstelsel van FNV

Vijf jaar geleden heeft de transitie van de jeugdhulp plaats gevonden. Op zich wordt deze transitie naar zorg om de mensen heen breed gedeeld omdat een integrale aanpak met onderwijs, welzijnswerk, zorg, politie etc. dicht bij de burger grote meerwaarde heeft. Maar de manier waarop maatregelen zijn doorgevoerd verdient op zijn zachts geen schoonheidsprijs. Door de bezuinigingen en toename van de vraag naar jeugdhulp zijn zorgorganisaties en gemeenten in de knel gekomen. Dat gaat ten koste van de kwaliteit van de zorg en van het personeel.

De FNV vindt dat er genoeg redenen zijn om na vijf jaar ploeteren drastische veranderingen in te voeren. Want nog steeds is er lang niet bij elk van de 355 gemeenten voldoende deskundigheid aanwezig voor inkoop, opstellen plan en regie. Nog steeds kan niet gesteld worden dat de deskundigheid die vóór 2015 bestond nu in voldoende mate elders en decentraal beschikbaar is voor gemeenten en haar burgers. Ondanks de enorme inzet van jeugdzorgwerkers blijkt de kwaliteit lastig te bepalen, neemt het aantal aanbieders toe, zijn de wachtlijsten lang en is het ziekteverzuim en het verloop in de sector torenhoog. Daarnaast moeten veel gemeenten driftig bezuinigen, omdat ze leeglopen op de jeugdhulp, waarbij een enorm bedrag niet wordt besteed aan zorg. Adviesbureau Berenschot rekende uit dat in 2018 €1 miljard (van het budget van 3,7 miljard) naar de coördinatie van jeugdzorg gaat. De opstapeling van landelijk en lokaal beleid zorgt voor veel administratieve taken.

Er is onzes inziens geen ruimte en tijd om het huidige stelsel 'door te ontwikkelen', gezien de staat waarin de sector nu verkeert. Dit zou onverantwoord zijn. Hetzelfde geldt voor het met veel energie branden blussen in de huidige realiteit, zonder perspectief op welke weg er bewandeld gaat worden om tot daadwerkelijke verbeteringen te komen.

De vraag dringt zich op hoe het dan wel verder moet en wat er anders moet. Het ideaal is een jeugdzorgstelsel dat zo is ingericht dat het tegen aanvaardbare kosten precies de zorg levert die mensen nodig hebben. Voor de FNV is de jeugdzorg een sector waar ruimte is voor de professional/ professionaliteit en waar samenwerking tussen jeugdzorgwerkers centraal staat. Dus geen sector waar wordt gestreefd naar maximale productie en winstgevendheid. Ook de cliënten en medewerkers hebben daarin een verantwoordelijkheid. Van hen wordt verantwoord gebruik verwacht. Het plan, onder de werktitel 'Drastisch versimpelen in de jeugdzorg', is ingrijpend maar volgens ons noodzakelijk.

Het jeugdzorgplan is tot stand gekomen met een grote groep FNV-leden die werken in de verschillende functies binnen de jeugdhulp en jeugdbescherming. Zij vinden, met ons, dat het al vijf jaar ontbreekt aan visie en regie in de sector. Dit uit zich in een voortdurende

pingpongwedstrijd tussen Rijk, gemeenten en werkgevers, terwijl ondertussen het schip zinkt. Wie is nou waar verantwoordelijk voor? Wie is de baas? Wie pakt welke handschoen op?

FNV en jeugdzorgwerkers zijn from scratch gaan schrijven aan een idee voor een nieuw jeugdzorgstelsel. Los van de gebaande paden. Vanuit de vraag 'hoe kan de jeugdzorgprofessional de beste zorg geven aan kinderen en gezinnen onder de beste werkomstandigheden?' Zonder te worden bedolven onder energie- en tijdrovende processen, organisatiebelangen en bureaucratie waar de jeugdzorgwerkers, maar ook de kinderen, niets aan hebben.

Hiervoor is een ingrijpende verandering in het stelsel nodig. We zullen toelichten hoe zo'n stelsel eruit zou kunnen zien.

De jeugdzorgprofessional krijgt een centrale rol, meer regie en minder beperkingen dan in het huidige stelsel om de juiste zorg voor kinderen en gezinnen te organiseren. Bureaucratische en tijdrovende schakels bij Rijk, gemeenten en werkgevers worden geschrapt en rollen van de gemeenten en het rijk worden duidelijker en meer faciliterend.

In ons plan krijgt de gemeente (al dan niet samenwerkende gemeenten), artsen en de rechtbank de verantwoordelijkheid om de toegang naar de juiste zorg te regelen. Deze toegang is leeftijd en problematiek overstijgend en behelst voldoende benodigde expertise. Op basis van de 'afbakening Jeugdzorg' kan de gemeente een kind en/of gezin doorverwijzen naar de jeugdzorg. Dit team kan ook doorverwijzen naar WMO of elders. De gemeente gaat dus niet meer over de uitvoering van de zorg en ook niet meer over de inkoop, de controle en de administratie. Dat wil zeggen dat de gemeente enkel als taak heeft dat haar inwoner de zorg krijgt die nodig is op basis van een afgebakende meetlat wanneer er doorverwezen kan worden.

Er worden twee stichtingen opgericht: Stichting Jeugdzorg en Stichting Jeugdbescherming, die verantwoordelijk zijn voor het hele proces, met uitzondering van de toegang. De eerlijkheid gebiedt ons te zeggen dat er zelfs (uit werkgeversgeledingen) stemmen opgaan om daar meteen 1 stichting van te maken.

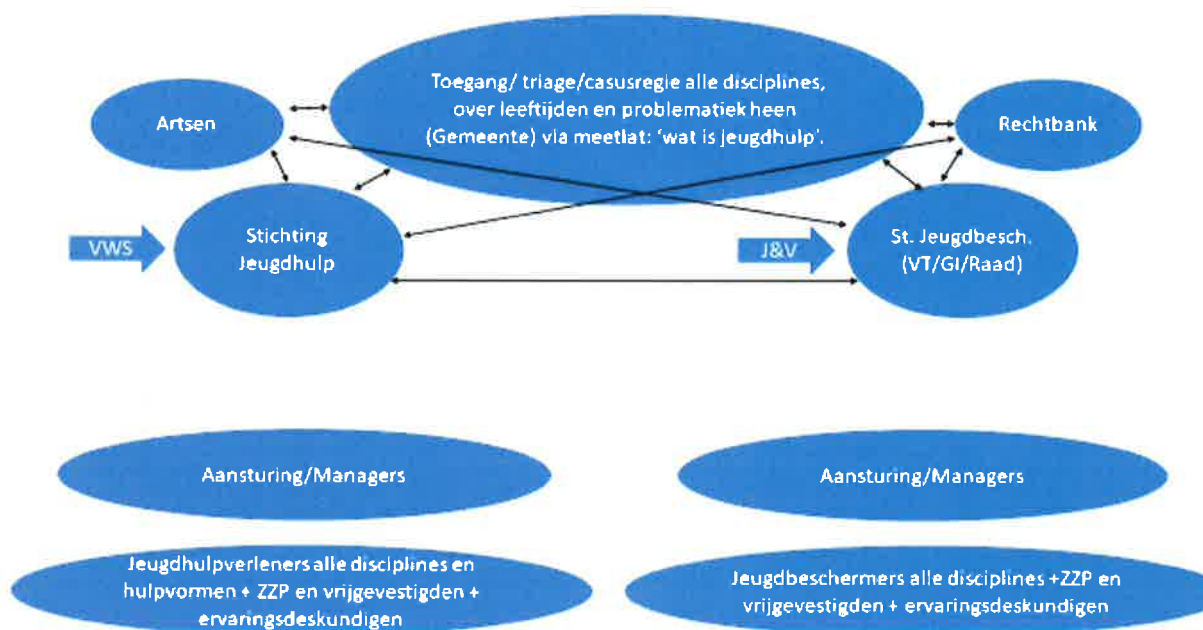
Bij de aanname van een cliënt vanuit de gemeentelijke toegang, arts of rechtbank worden inhoudelijke plannen gemaakt. Dat gebeurt met doorverwijzer, intaker en cliënt samen.

Het Rijk, de twee ministeries VWS en J&V, betalen rechtstreeks de hulpverlening op basis van subsidie. Verantwoording en evaluatie gebeurt op basis van inhoud en inhoudelijke output. We verwijzen hiervoor naar een voorbeeld van wijze van verantwoording van Arkin, zoals dit bij de schrapdagen werd gepresenteerd.

Medewerkers komen in dienst bij deze stichtingen. De top van de stichting is faciliterend van aard. Een zogenaamd dienstenbureau. Managers en directeuren worden tot een minimum beperkt. De zorg en aansturing van zorg gebeurt op lokaal niveau, in platte teams op basis van expertise en zoveel als mogelijk zelf-organiserend. Met praktische coördinatie in regio's en gemeenten. De 'couleur locale' blijft behouden. Hierdoor worden overheadkosten beperkt en capaciteit optimaal benut.

Hierdoor verdwijnen de schotten tussen de organisaties en ontstaat er een gemeenschappelijke verantwoordelijkheid voor cliënten. Dit zorgt voor meer vrije samenwerking en kennisdeling tussen de hulpverleners, omdat er ook geen organisatiebelangen meer meewegen. Hulpverleners maken zich los van instituties en binden zich aan vakmanschap. Daarnaast stoppen zo ook de

administratiestromen tussen organisaties, want dossiers bewegen met het kind mee naar de passende expertise en passende hulpvorm binnen dezelfde stichting. Op deze manier kunnen medewerkers en cliënten zich vrijer bewegen tussen teams en nodige expertise. Bijkomend voordeel is dat bij reorganisaties niet meer hoeft te worden geschoven met jeugdzorgwerkers tussen organisaties. Op deze manier keert de rust terug in de sector en wordt het aantrekkelijker om in de sector te komen werken en te blijven.

Deel 2, werkplan FNV

Arbeidsmarkttafel

In ons ultimatum, voorafgaand aan de staking van 2 september 2019, hebben wij gesteld dat er een investering voor de arbeidsomstandigheden gerealiseerd moet worden. Kort hierna is de arbeidsmarkttafel door VWS 'gegeven' aan FNV, CNV en Jeugdzorg Nederland. De tafel is van sociale partners en wordt betaald door VWS. Doel van de arbeidsmarkttafel is bij te dragen aan continuïteit en stabiliteit op de arbeidsmarkt voor de jeugd, voor nu en de middellange termijn. Dit doen we door het aanjagen, stimuleren, kennisdelen, verbinden en vermeerderen wat goed werkt in de huidige praktijk. Van inspirerend en goed werkende en innovatieve praktijken.

In overleg met werkgevers en jeugdzorgwerkers in het land hebben we voor 2020 gekozen voor vijf projecten. We halen op wat op deze thema's al gebeurt en goed gaat in de praktijk. Die voorbeelden gaan we verspreiden en waar kan versterken. Wat er niet is, wordt vormgegeven door werkgevers en jeugdzorgwerkers. Per project kan dit aangevuld worden met andere partijen, zoals beroepsverenigingen en gemeenten of andere belangrijke bij het thema passende partijen. Zo vormt zich actie in verbinding met de praktijk.

De vijf projecten die voor 2020 zijn gekozen zijn:

- Inwerken en begeleiden: hoe geven we tijd, ruimte en aandacht aan nieuwe medewerkers om het vak eigen te maken.
- Landelijke voorziening: hoe kun je medewerkers ondersteunen bij de overstap naar een nieuwe organisatie, als het werk door een andere organisatie wordt overgenomen bijvoorbeeld. Inzichtelijk maken hoeveel en waar er vacatures zijn. Inzicht geven in loopbaanpaden.
- Goed werkgeverschap: hoe geef je jeugdzorgwerkers meer regelruimte? Goede voorbeelden delen, versterken en verbreden.
- Agressie op het werk: wat werkt tegen agressie, wat doen we als medewerkers ermee te maken krijgen?
- Arbeidsmarkteffecten van de SKJ-registratie: inventarisatie van effecten. Eerst onderzoek, daarna een plan om eventuele belemmeringen op te heffen.

Aan ieder thema wordt een contactpersoon gekoppeld die samen met de projectleider de activiteiten binnen het thema vormgeeft en uitwerkt. Voor de vervolgprijzen zijn ook alvast keuzes gemaakt.

- Herwaardering en inzet van mbo-ers
- Branchevervaging en branchesamenwerking: proeftuin nieuwe arbeidsrelaties/werk in de toekomst
- Duurzame Inzetbaarheid
- Code of conduct: opdrachtgeverschap en opdrachtnemerschap
- Ruimte voor casuïstiek bespreking
- Werklastweging
- Integratie onderwijs en werkveld
- Zij-instroom
- Beroepstrots
- Exitgesprekken

Wij gaan met overtuiging aan de slag aan de arbeidsmarkttafel.

Schrapsessies

Zoals u bekend uit uw eigen arbeidsmarktonderzoek is administratieve lastendruk vertrekreden nummer één van jeugdzorgwerkers uit de sector. En het weerhoudt jeugdzorgwerkers hun opdracht als hulpverlener waar te kunnen maken.

Op 12 juni en 4 september 2019 heeft in alle regio's een Landelijke Administratie Schrapdag plaatsgevonden voor de jeugdzorg. Die dagen zijn, op initiatief van de FNV, ingewilligd door u. VWS (Rita Verdonk) is verantwoordelijk voor de schrapdagen. De organisatie is een samenwerking met FNV, VNG en Jeugdzorg Nederland.

Van 10 t/m 14 februari 2020 hebben wij met overtuiging meegewerkt aan de nationale schrapweek. Gedurende deze week vond er iedere dag in een ander deel van het land een regionale bijeenkomst plaats. Tijdens die bijeenkomsten deelden we met elkaar de opbrengsten van acht maanden schrappen en kappen. Actiehouders uit de regio's presenteerden oplossingen en/of goede voorbeelden aan de deelnemers. Ook keken we samen vooruit: welke acties kan iedereen die betrokken is bij de Jeugdzorg zelf ondernemen om de administratieve rompslomp te verminderen.

De intentie van de schrapdagen is goed. Wij zijn tevreden over de samenwerking met, - en de inzet van VWS/ Rita Verdonk om ook tot concreet schrappen te komen.

Het is echter ook onze rol om te beoordelen of alle inspanning ook tot wezenlijk en voldoende resultaat leiden voor jeugdzorgwerkers. Na de schrapweek trekken wij helaas toch de conclusie dat er zeker inspirerende initiatieven zijn ontstaan, maar dat er nog te weinig echt wezenlijk is veranderd in de administratieve werkdruk van jeugdzorgwerkers.

Het administratiemonster in de jeugdzorg blijkt hardnekkig en veelkoppig. Naast het geschrapte tijdschrijven en de andere voorbeelden die naar voren kwamen tijdens de schrapweek, is er toch nog steeds een berg aan administratie en controlemechanismen intact. Hierbij ervaren jeugdzorgwerkers ook op te veel plekken in het land tegenwerking, of op zijn minst geen medewerking, om tot daadwerkelijk schrappen te komen.

Daarnaast moeten wij concluderen dat het schrappen van tijdschrijven en overige administratie op zichzelf niet de wereld gaan redden in de jeugdzorgcrisis. Het is een paracetamol, maar de ziekte is niet uitgeroeid.

Hiervoor zetten wij een duidelijke stip op de horizon en vinden wij dat er structurele veranderingen moeten komen, die de prikkel voor administratieve controlehandelingen bij de wortel aanpakt in de vorm van een drastische versimpeling van de jeugdzorg.

FNV volgt de resultaten en ervaringen van de schrapdagen kritisch. De schrapdagen zijn immers een direct gevolg van het actievoeren. Dat betekent dat wij in 2020 zullen blijven monitoren hoe de ervaringen zijn en of de schrap-afspraken werkelijk iets opleveren.

Uiteraard zal FNV ondertussen als bedenker en aanjager van de schrapdagen in de huidige realiteit blijven meewerken aan initiatieven die de administratiedruk verlichten. Wij hebben hierbij ook uw doorzettingsmacht nodig, bijvoorbeeld in de vorm van standaardisering van de administratie en het rigoureuus terugbrengen van productcodes. Wij verwijzen hiervoor ook naar het voorbeeld van de gemeente Peel en Maas, die slechts 7 productcodes kent.

CAO

Rond de zomer 2020 zullen de cao-onderhandelingen voor de CAO Jeugdzorg 2021 starten. Voorafgaand zullen wij met onze leden de inzet bepalen. Wij benadrukken dat een cao in de jeugdzorg belangrijk is. Een cao is een instrument voor waardering van medewerkers, en brengt rust en gelijkheid op de arbeidsmarkt. Een cao die medewerkers eerlijk waardeert voor de complexiteit van de beroepen in de jeugdzorg, draagt voor een belangrijk deel bij aan een aantrekkelijke sector om in te komen werken en te blijven werken.

U bent geen cao-onderhandelaar. Desondanks zullen tekorten vanuit het Rijk rechtstreeks invloed hebben op de cao-onderhandelingen. Niet alleen loon, maar ook scholing, reflectie, gezond ouder worden, goed werkgeverschap, werk-privé-balans zullen negatief beïnvloed worden als er sprake is van onvoldoende bekostiging vanuit gemeenten en/of tekorten bij werkgevers. Ook hier zijn medewerkers volledig afhankelijk georganiseerd. Met alle gevolgen van dien. Wij verzoeken u dan ook bij herhaling om de middelen voor de uitvoering van de cao te oormerken.

Vangnetten

We hechten er waarde aan om van tevoren na te denken over hulpmiddelen voor als het niet goed gaat. We zien dat veel jeugdhulporganisaties het hoofd nauwelijks boven water kunnen houden. Daarom willen we een landelijk sociaal plan opstellen en een landelijke van werk-naar-werk-tool, zodat we de jeugdzorgwerkers kunnen behouden voor de sector. Een landelijke omher-bijcholings-tool kan ervoor zorgen dat medewerkers binnen de sector Jeugd makkelijk (gedwongen danwel vrijwillig) kunnen bewegen.

Tot slot

Wij hopen dat wij u hiermee voldoende informatie hebben gegeven over de wijze waarop het stelsel op korte en lange termijn in de ogen van onze leden die werken in de verschillende functies binnen de jeugdhulp en jeugdbescherming vormgegeven kan worden en wat belangrijke aandachtspunten zijn, zodat u deze informatie kunt betrekken in uw kamerbrief in maart.

Verder gaan we ervan uit dat als het ten aanzien van de arbeidsmarkttafel en de schrapessies nodig blijkt dat er doorzettingsmacht van, -of samenwerking met de minister en/ of VWS nodig is, u zich daar ook voor zult inspannen.

Met vriendelijke groet,

Maaike van der Aar
Bestuurder FNV Zorg & Welzijn